

ENDESA, REPSOL, NATURGY, IBERDROLA... ROBAN, EXPOLIAN Y DEVASTAN LA TIERRA

Destruyen el mundo natural.

Oprime a los pueblos, especialmente los originarios como el pueblo mapuche.

Explota a las personas y los ecosistemas

Es fundamental para el mantenimiento del capitalismo y el poder.

DESTRUYEN EL MUNDO NATURAL:

El sector energético es el responsable de más del 42% de las emisiones de CO2 a nivel mundial, los embalses ocupan grandes superficies (los 200 embalses más grandes cubren más de 25.000.000 de ha y un volumen de más de 5.000.000 de Hm3), los embalses tienen un importante impacto sobre la biodiversidad y la conectividad.

OPRIME A LOS PUEBLOS:

La actividad de las empresas energéticas desplazan poblaciones obligando a emigrar y las empobrecen. Existen muchos ejemplos en donde Endesa ha tenido conflicto con comunidades ancestrales, donde a través de la coacción intervienen con represas, desviando los ríos, despojando comunidades, rompiendo los ciclos de los ecosistemas. Así en todo el continente, desde comunidades en Guatemala hasta la lucha del pueblo mapuche, han sido afectadas por la invasión de estas infraestructuras, para intereses capitalistas.

EXPLOTA A LAS PERSONAS:

No sólo a los trabajadores de sus empresas, o a los afectados por sus infraestructuras y actividades, una buena parte de sus beneficios viene de la venta de energía a los particulares, los beneficios se trasladan a los países de origen (en el caso de Endesa, Repsol, Naturgy e Iberdrola el Estado Español). Esta venta es cada vez más cara, hasta el punto que en 2020 (año en que el consumo industrial ha bajado por el confinamiento) han tenido más beneficios que en 2019.

Las energéticas están detrás de numerosos asesinatos entre los que se resisten a sus actividades, 207 personas el 2017 (solo entre los activistas ambientales).

SON CLAVES PARA EL MANTENIMIENTO DEL CAPITALISMO:

Sin las energéticas no hay sociedad industrial ni capitalismo... el capitalismo necesita energía para todas sus actividades, desde la fabricación industrial, hasta la "minería" de moneda virtual. No hay ningún tipo de energía que no sea contaminante, no suponga extracción, no suponga explotación y devastación.

El sector bancario internacional ha financiado (desde 2016) a estas 4 empresas con 31.256 millones de \$, la financiación del Santander i el BBVA ha sido de 1.064 millones de \$.

EN DEFENSA DE LA VIDA Y LA LIBERTAD, CONTRA LA EXPLOTACION Y LA DEVASTACIÓN... ATAQUEMOS LAS MULTINACIONALES ENERGETICAS!

Del 14 al 20 de junio jornadas de lucha contra la devastación de la tierra y el capitalismo.

SETMANA D'AGITACIÓ I SOLIDARITAT CONTRA LA DEVASTACIÓ DE LA TERRA

SEMANA DE AGITACIÓN Y SOLIDARIDAD CONTRA LA DEVASTACIÓN DE LA TIERRA

Proyección y debate: UN MUNDO SIN AGUA

Martes 15 de junio

20:30h

**Ateneu llibertari del Palomar,
C/Llenguadoc 25**

Del 14 al 20 de Junio

Les xarxes de distribució, d'energia, de materials, d'informació... han estat fonamentals per la constitució de la societat tecnològica tal com la coneixem ara, i el desenvolupament del capitalisme. Una atapeïda trama de xarxes de dominació que pràcticament no deixa espais lliures.

Dins la història de les xarxes de dominació tecnològica, les xarxes bàsiques han estat les de distribució d'energia, les de transport... les del cicle de l'aigua (proveïment i sanejament) i més recentment les de comunicacions (la de telefonia, telefonia mòbil, wifi...).

Una de les xarxes més antigues i més imprescindibles (per el funcionament del sistema) és la de distribució d'aigua, necessària per a la vida, però també vital per el sistema industrial. La xarxa de distribució està connectada, en l'origen, amb la de l'energia (energia hidroelèctrica).

El subministrament d'aigua a les comunitats humanes ha estat sempre un punt crític en les relacions de veïnatge entre estats i en les relacions de poder internes o externes: guerres, espolis, abandonament de pobles i ciutats, obres públiques (segurament les primeres de la història), col·lapses de civilitzacions...

Més enllà d'aqüeductes, recs i canals... a partir de la industrialització el subministrament d'aigua esdevé hipercrític. Aigua en grans quantitats per les activitats industrials, aigua per a l'agricultura industrial, aigua per produir energia, aigua per el subministrament de les llars a les grans concentracions de treballadors ... i també aigua per un perfil benestant de consumidors i per el consum sumptuari de les ciutats.

En la societat tecnològica l'ús de l'aigua va lligat al context de desenvolupament, així mentre que al món el consum majoritari és l'agrícola (73%), a Europa és l'industrial (53%), a Espanya l'agrícola (79%) i a Catalunya l'agrícola (49%), seguit de l'industrial (33%) i finalment un 18% domèstic (domèstic+serveis+turisme).

Catalunya està en un estadi entremig, convergint (és de suposar) amb Europa. El que és clar és que el sector "domèstic", si poguéssim treure el consum de serveis i turisme, estaria molt lluny dels altres dos grans sectors, les grans campanyes de culpabilització del consum individual, no tenen una gran base sòlida.

El 1867 es va constituir a Lieja (Bèlgica) la "Compagnie des Eaux de Barcelone" (CAB), que, va tenir un paper molt rellevant en el procés de formació de l'oligopoli de l'aigua a Barcelona i a Catalunya. La CAB amb la compra per part de la "Société Lyonnaise des Eaux" va constituir a París la Societat General d'Aigües de Barcelona, la SGAB, el 1881.

Ara mateix AGBAR, després d'un període on la Caixa (ara Caixa Banc) tenia molt de pes, està dominada per una altra empresa de matis francès (és un cas recurrent a l'història d'AGBAR), es tracta de Suez, de la que Critería Caixa te aproximadament un 6% del capital (el soci majoritari és la energètica francesa Engie amb el 33,55%). Suez és una macro corporació dedicada al

cicle de l'aigua i els residus municipals i industrials, amb més de 30 subsidiàries i holdings que actuen arreu del món.

Irònicament Critería Caixa és una societat 100% propietat de la Fundació "la Caixa", un altra exemple del perniciós filantropocapitalisme, amb les seves activitats de "suport" a la investigació en temes de salut, de cultura, d'educació i de programes socials, Critería te actius invertits a Suez, a Naturgy, a Telefónica, a Cellnex un dels principals operadors de comunicacions inalàmbriques, amb més de 120.000 torres i un dels principals impulsors del 5G... també actua al sector immobiliari a través de ImmoCaixa (es pot donar la paradoxa que ImmoCaixa desnoni a una família que rebí un ajut de la fundació), finalment te també 6,5 bilions en la seva cartera bancària. AGBAR com a tal també te una forta presència al món, sobretot en països perifèrics on actua com potencia extractivista colonial, està implantada a tots els continents, a 9 països a l'Àfrica (per exemple Angola, Algèria, Egipte, Nigèria...), 11 a Amèrica (Brasil, Xile, Colòmbia, Mèxic...), 16 a Àsia (Xina, Indonèsia, Índia, Malàisia, Líban...), 24 a Europa (des de Alemanya a Rússia), en total 62 països.

AGBAR actua com oligopoli a Catalunya, i des de aquest oligopoli te un posició de domini sobre el mercat, a Catalunya la gestió del cicle de l'aigua està en mans del sector privat, en un 80% el proveïment domèstic i en un 83% l'industrial, dins d'aquest sector privat AGBAR és la empresa majoritària, no sols a Catalunya, sinó també a Espanya (seguida per el Canal de Isabel II) Ara mateix l'aigua és imprescindible per mantenir un model post-industrialista de desenvolupament, per això l'actual grup AGBAR, autèntic oligopoli a nivell Català i de l'Estat, lluita aferrissadament per mantenir-lo contra els dèbils embats municipalitzadors, però el dilema no està en quin tipus d'empresa controla un recurs vital, sinó en la societat que volem i la societat que ens imposen... si ens oposem a una societat sota el govern d'empreses i indústries (encara que siguin públiques) a una societat basada en la dominació, ens cal no un nou model de gestió d'un recurs determinat, sinó trastocar totalment les bases i trencar amb la dominació tecnològica-industrial, corporativa i estatal i cercar una vida nova.

Tot això en un món on sols el 0,007% de l'aigua és "potable" i on el 30% de la població no en te accés (2.100 milions) i on problemes de salut lligats a l'aigua son un dels principals problemes.

EN DEFENSA DE LA VIDA Y LA LIBERTAD, CONTRA LA EXPLOTACION Y LA DEVASTACIÓN... ATAQUEMOS LAS MULTINACIONALES DEL NEGOCI DE L'AIGUA!